



ŽIVOT FARNOSTÍ

sv. Filipa a Jakuba a Panny Marie Pomocnice křesťanů



V neděli 24. ledna se uskutečnila ekumenická bohoslužba za účasti představitelů zlínských křesťanských církví. Proběhla společná modlitba za jednotu křesťanů.

Bohoslužbu bylo možné sledovat on-line.



V neděli 24. ledna se uskutečnila přednáška s názvem Avinu – modlitba Páně. Díky znalosti hebrejštiny přiblížil Josef Byrtus účastníkům hlouběji význam modlitby Páně. O svých zkušenostech víry se s námi podělila i jeho manželka.

Dát se do pohybu

Vatikánská Kongregace pro bohoslužbu a svátosti oznámila, že letošní obřad popelce bude probíhat mlčky, že se nebude každému věřícímu udělovat popelec zvlášť. Mnozí katolíci budou asi zklamáni a budou se dožadovat obvyklého způsobu. A přece se může stát, že letošní Popeleční středa, která bude už 17. února, odstartuje nejprospěšnější postní dobu v našem dosavadním životě. Záleží jen na každém z nás. Ježíš chce každého z nás **uvést do pohybu**. Od něčeho k něčemu, či od někoho k někomu, nebo dokonce k Někomu. Položme si tyto otázky:



Jak chci prožít letošní postní dobu? Doma? V rodině? V práci? Se svými sousedy?

Jakou změnu by na mně rádi viděli moji nejbližší? Zeptejme se jich na to!

Nezastavil jsem se v mém vztahu k Ježíši? Co to způsobilo? Kdybych se teď objevil před Božím soudem, čeho bych nejvíce litoval? Co bych začal rychle dělat, kdybych věděl, že mám před sebou už jen měsíc života?

Snažme se na tyto i podobné otázky odpovědět a napsat si třeba jen dvě až tři konkrétní předsevzetí. Vytvořme si třeba tabulku na 40 dní a ke každému dni si pak večer zapisujeme známky jako ve škole, jak jsme své předsevzetí plnili.

K těmto osobním předsevzetím můžeme přidat jedno společné pro celou farnost, ke kterému nás vybídl papež František v homilii v neděli 24. ledna:

Drazí bratři a sestry, nezříkejme se Božího Slova. Je to milostný dopis, napsaný Tím, kdo nás zná jako žádný jiný. Jeho čtením znovu nasloucháme Jeho hlasu, objevujeme Jeho tvář a dostáváme Jeho Ducha. Slovo nás přibližuje k Bohu a proměňuje. Neoddalujeme se od něho. Nosme ho stále s sebou v kapse, v mobilu, dejme mu doma důstojné místo. Dejme knihu evangelií na místo, které nám připomene denně jej otevírat, možná na začátku a na konci dne, aby tak mezi mnoha slovy, která doléhají k našim uším, pronikl do našeho srdce nějaký ten verš Božího Slova. K tomu si vyprosme od Pána sílu vypnout televizi a otevřít Bibli, vypnout mobil a otevřít evangelium. V letošním liturgickém roce čteme Markovo evangelium, které je snadné a krátké. Proč si z něho nepřečíst také o samotě nějakou drobnou pasáž každý den? Dá nám pocítit, že Pán je blízko, a dodá nám odvahu k životní cestě.

Najdeme si proto aspoň dvakrát až třikrát týdně čas k několikaminutovému čtení a k modlitbě nad Božím slovem. Nechejme v sobě Boží slovo klíčit, růst a zrát. Pro usnadnění bude na farních stránkách na každý den v postní době jeden citát.

K tomu všemu vám žehnám.

P. Ivan Fišar

Příští číslo Života farností vyjde v neděli 21. února 2021.

Uzávěrka příspěvků pro toto číslo je v pondělí 15. února 2021 v 17 hod.

Příspěvky můžete zasílat na e-mail: zivotfarnosti@volny.cz

Podrobnější informace k psaní článků najdete na: www.farnostzlin.cz/zf

Z LITURGICKÉHO KALENDÁŘE

NE	7. 2.	Pátá neděle v mezidobí (Job 7,1–4.6–7; 1 Kor 9,16–19.22–23; Mk 1,29–39)
PO	8. 2.	Nezávazná památka sv. Jeronýma Emilianiho Nezávazná památka sv. Josefíny Bakhity, panny
ST	10. 2.	Památka sv. Scholastiky, panny
ČT	11. 2.	Nezávazná památka Panny Marie Lurdské Světový den nemocných
SO	13. 2.	Sobotní památka Panny Marie
NE	14. 2.	Šestá neděle v mezidobí (Lv 13,1–2.45–46; 1 Kor 10,31–11,1; Mk 1,40–45)
ST	17. 2.	Popeleční středa Den přísného půstu
NE	21. 2.	První neděle postní (Gn 9,8–15; 1 Petr 3,18–22; Mk 1,12–15)

KRONIKA NAŠICH FARNOSTÍ ZA MĚSÍC LEDEN 2021

KŘTY

Ema Družbíková

Zoey Brigity Frolková

Kristýna Marie Magdaléna Jeřábková

POHŘBY

Zdeněk Šustek (1944)

Alena Jurásková (1935)

Stanislav Jarcovják (1935)

Petr Jordán (1994)

Antonín Hozík (1931)

Vladimír Stöhr (1928)

Miroslav Odstrčilík (1928)

Ludmila Slováčková (1930)

Stanislav Kůra (1954)

Josef Daněk (1955)

Alois Matulík (1955)

Lidmila Breburdová (1935)

Jaroslav Tábořský (1922)

Josef Chlud (1929)

Olga Dostálková (1933)

Irena Fuksová (1929)

Anna Hašpicová (1936)

Římskokatolická farnost sv. Filipa a Jakuba, Sadová 149, 760 01 Zlín
tel.: 577 210 022, 733 742 700, e-mail: fazlin-sfaj@ado.cz
web: www.farnostzlin.cz



Poděkování za Tříkrálovou sbírku

Děkujeme všem, kteří se letos zapojili do Tříkrálové sbírky, ať už umístěním pokladniček nebo tím, že roznesli do schránek letáček a cukříky. Výtěžek sbírky v naší farnosti činil 190 667 Kč. Připomínáme, že online sbírka nadále pokračuje do konce dubna.

Mše svatá pro zdravotníky

Mše svatá pro zdravotníky při příležitosti Světového dne nemocných proběhne v našem kostele 11. února v 16 hod. Hlavním celebrantem bude Mons. Bohumír Vitásek, biskupský delegát pro pastorační nemocných.

Nabídka pro Národní týden manželství

V neděli 7. února začíná Národní týden manželství, jehož cílem je připomenout manželům, že dobré manželství není samozřejmost, ale vyžaduje péči o jejich vztah. Využijte proto nabídky, které pro vás připravujeme ve farnosti ve spolupráci s Centrem pro rodinu a nadačním fondem Credo. Naše farnost opět nabízí na webových stránkách odkaz na **videoseminář manželů Smékalových O manželství a dětech aneb plaveme v tom s vámi**. V pátek 12. února bude také moderovaná **Adorace pro manžele**. Bude obohacena chválovými písněmi a budete ji moci prožít v kostele sv. Filipa a Jakuba nebo prostřednictvím přenosu na webu www.farnostzlin.cz. Společný čas mohou manželé prožít i při **Cestě manželů**, která bude připravena po celý týden. Připraveno bude několik venkovních zastavení se zamyšlením a drobnými úkoly. Začátek trasy je u kostela Panny Marie Pomocnice křesťanů, ukončení v kostele sv. Filipa a Jakuba. Více informací naleznete na webu farnosti.

Digitální zaměření kostela

Nabízíme vám virtuální prohlídku kostela, a to zevnitř i zvenku. Můžete prozkoumat všechna možná zákoutí pěkně z pohodlí domova. Podívejte se na web farnosti a v horní záložce **Kontakt** najdete odkaz **Projekty**. Zde najdete několik odkazů, co vše se plánuje v našem kostele opravovat nebo inovovat. K tomu všemu bude digitální zaměření kostela potřeba.

Popeleční středa – 17. února

Mše svatě s udílením popelce budou v 6.30, 8.00, 17.00 a v 18.30 hod. Připomínáme také, že Popeleční středa je dnem přísného půstu.

Pobožnosti křížové cesty

Křížové cesty v kostele budou po celou dobu postní v pátek v 17.45 hod. Prosíme farní společenství a skupiny či jednotlivce, aby se do vedení křížových cest aktivně zapojili a zapsali se v sakristii do seznamu. První křížová cesta bude v pátek 19. února.

Postní almužna

Také letos organizuje Charita Zlín sbírku pro potřebné z našeho města zvanou postní almužna. Papírové pokladničky budou rozdávány v kostele od Popeleční středy.

Postní aktivita našich farností

Rok Božího slova sice skončil, ale výzva žít Boží slovo trvá nadále. Popeleční středou vstoupíme do postně-velikonočního období, které má 90 dní potřebných k tomu, aby si náš rozum mohl tvořit nové, trvalé a zdravé návyky. Pro mladší děti do 10 let připravují naše katechetky postní cestíčku. Mládež se může těšit na biblická pátrání, popř. mobilní aplikaci *Postní kapky*, a kdo se cítí dospělý, zvládne jistě pokročilejší metodu SPAM, kdy přečtené slovo z Bible pozoruje, aplikuje do života a propojí modlitbou. Poslední zmíněná aktivita vyžaduje drobné uvedení. Nabízíme proto těm, kdo do ní budou chtít vstoupit, aby se na deset minut zastavili v kostele sv. Filipa a Jakuba v neděli 14. února v 8.00 nebo v 16.00 hod. Sledujte webové stránky farností a kostelní nástěnky.

Poděkování za službu

Rád touto cestou děkuji všem, kteří dlouhodobě a vytrvale slouží Bohu v naší farnosti, a to v jakýchkoli službách. Dnes však chci zvláště zmínit některé z nich, kteří svou službu končí.

Děkuji Karlu Mikuláškoví za dlouholetou a obětavou práci nemocničního kaplana, Janě Ordeltové a Františce Lysoňkové za ochotnou službu pomocných kostelníků. Ať vám Pán vaši službu odmění svým požehnáním.

Hledáme kostelníky

V souvislosti s výše zmíněnou zprávou se na vás obrácíme s prosbou o zapojení se do kostelnické služby. Čím více služebníků či služebnic bude, tím bude tato služba zvládnutelnější. Prosíme zvláště ty, kdo jsou již v penzi, ale mají ještě potřebné síly a schopnosti. Prosím, hlaste se u svých kněží.

SLOUŽÍME NEMOCNÝM

Pastorační péče v nemocnici

Pokud jsou vaši příbuzní či známí hospitalizováni v Krajské nemocnici Tomáše Bati, kontaktujte nemocniční kaplany (e-mail: kaplan@bnzlin.cz, tel.: 731 140 734).

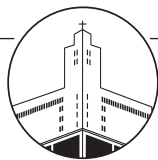
Výhradně na nemocniční kaplany se obračejte i tehdy, když si váš příbuzný či známý přeje udělení svátostí nebo když chcete udělení svátosti pomazání nemocných pro vašeho blízkého, který je v bezvědomí či v jiném stavu, kdy nemůže komunikovat. **Nemocniční kaplani návštěvu kněze zprostředkují.** Pacientovi i vám pak nabízejí doprovázení ve formě rozhovoru, přítomnosti u lůžka, modlitby, čtení z Písma svatého, přinášení Eucharistie.

nemocniční kaplani v Krajské nemocnici Tomáše Bati ve Zlíně

Římskokatolická farnost Panny Marie Pomocnice křesťanů

Okružní 5430; 760 05 Zlín, tel.: 577 019 682, web: www.sdbzlin.cz

e-mail: fazlin-pmpk@ado.cz



Děkujeme za Tříkrálovou sbírku

Finanční výnos Tříkrálové sbírky v naší farnosti je 41 478 Kč. Pán Bůh zaplat' všem, kdo přispěli.

Oznamy

Společná svátost nemocných bude v našem kostele při všech sobotních ranních mších svatých v měsíci únoru. Prosíme, hlase se na tel.: 604 957 656 nebo na farní e-mail: fazlin-pmpk@ado.cz

Opisování Písma svatého

I v dnešní složité situaci chceme pokračovat v opisování Bible. Letos bychom chtěli dokončit Matoušovo evangelium. Abychom dodrželi epidemiologická nařízení, budeme opisovat jednotlivě a po dohodě s každým opisujícím ve středu, ve čtvrtek a v sobotu po ranní mši svaté (8.45 hod.). Zájemci, hlase se na tel.: 602 239 771.

Letní tábory

Na stránkách www.sdbzlin.cz/letni-tabory je již vyvěšena nabídka letních táborů pro letošní rok.

Mše svaté:

Ve všední dny jsou v obvyklých časech.

V našem kostele může být nyní 45 účastníků.

Na nedělní mše svaté v 8.00, 9.00, 10.00 a v 11.30 hod. je možné se **přihlašovat on-line**. Odkaz najdete na farním webu.

Podávání svatého přijímání v neděli

Dopoledne po „desáté“ mši svaté do 12.00 hod v sále, vstup B. Odpoledne od 15.00 do 16.00 hod. v kostele.

Národní týden manželství

Letos se uskuteční od 8. do 14. února. Ve spolupráci s Centrem pro rodinu vás zveme na *Cestu pro manžele*. Připraveno bude několik venkovních zastavení se zamyšlením a drobnými úkoly. Začátek trasy je u našeho kostele a ukončení u kostela sv. Filipa a Jakuba. Více informací najdete na www.farnostzlin.cz. Videoseminář pro manžele je k dispozici od 7. února na salesiánském webu.

Pro děti

Povzbuzujeme děti, aby namalovaly obrázek sebe sama jako rytíře nebo princezny Božího Království a přinesly ho do kostela na nástěnku.

P. Dan Žůrek, SDB

Přinášet druhým Ježíše je radost

Při příležitosti Světového dne nemocných jsme položili bývalému nemocničnímu kaplanovi Mgr. Ing. Karlu Mikuláškově a současné nemocniční kaplance Mgr. Sylvě Velebové několik otázek.

Mgr. Ing. Karel Mikulášek, bývalý nemocniční kaplan

Mohl byste se krátce představit?

Je mi 73 let, nyní jsem v důchodu. Až do odchodu do důchodu jsem pracoval jako technik v oblasti počítačů. Jsem ženatý a s manželkou jsme vychovali tři děti. Od roku 2015 do konce minulého roku jsem působil ve zlínské nemocnici jako nemocniční kaplan.

Jaké vzdělání či kvalifikaci máte k této službě?

Vystudoval jsem teologii na magisterském stupni. Absolvoval jsem dvousemestrální postgraduální kaplanský kurz na Cyrilometodějské teologické fakultě v Olomouci. Prošel jsem tříletým psychologickým výcvikem pro pomáhající profese. Absolvoval jsem řadu školení potřebných k této službě, jako např. *Základy krizové intervence*, *Komunikace v obtížných situacích* apod. Také jsem byl nějakou dobu na stážích v nemocnicích, kde byla kaplanská služba již etablovaná.

Jak jste uvěřil nebo kdo vás k víře vedl v dětství?

Měl jsem to jednoduché, narodil jsem do katolické rodiny. K víře mne vedli a víru mně předali moji rodiče, za což jsem jim nesmírně vděčný.

Co vás vedlo k tomu, že jste se stal nemocničním kaplanem?

Nemocničním kaplanem jsem se stal vyloženě řízením Božím. Sám jsem o kaplanské službě neuvažoval ani se o to nijak nesnažil. V roce 2014 byla zavedena v místní nemocnici kaplanská služba, kterou vykonávala jedna kaplanka. Biskupský delegát pro pastorační nemocných Mons. Bohumír Vitásek hledal další lidi, kteří by mohli nastoupit jako kaplani do nemocnice. Můj kamarád Josef Pala se o mně jako o vhodném kandidátovi zmínil Mons. Vitáskovi. Byl jsem pak osloven, zda bych se zúčastnil výběrového řízení. Souhlasil jsem a byl jsem přijat. Musím však podotknout, že před tím jsem víc jak dvě desítky let donášel nemocným do nemocnice svaté přijímání, tudíž i to bylo asi také zohledněno.

Jak reagují nevěřící pacienti na vaši přítomnost, když přijdete za věřícím pacientem?

Zde musím poopravit přetrvávající představu, že nemocniční kaplan navštěvuje jen věřící pacienty, popř. šíří víru mezi nevěřícími. Tak to úplně není. Úkolem kaplanské služby je navštěvovat nemocné, povídat si s nimi o tom, co je pro ně v tu chvíli důležité a o čem sami chtějí hovořit, pomoci nemocným hledat odpovědi na jejich otázky po smyslu života. Nemocniční kaplan je tedy k dispozici všem pacientům, navštěvuje všechny, kteří si jeho službu žádají, a nerozlišuje, zda je někdo věřící či ne.

Kaplan samozřejmě věří ve víře posiluje a pro věřící z jiných křesťanských církví, když o to stojí, zprostředkuje návštěvu duchovního z jejich církve.

A teď k otázce. Stávají se případy, že některý pacient má výhrady vůči přítomnosti kaplana či na něj podrážděně reaguje. I mně se to párkrát stalo, ale vždy jsem se s dotyčným člověkem snažil domluvit. Ve většině případů se to podařilo a dokonce jsem si dobře popovídal i s tímto, původně nepřátelsky zaujatým pacientem. Pokud se kaplanovi nepodaří navázat komunikaci s nepřátelsky naladěným pacientem, je to jednoznačně chyba kaplana. Je potřeba si uvědomit, že nemocný člověk má trochu jiné vnímání a je daleko citlivější na vnější podněty. Také se ovšem stává, že pacient na sousedním lůžku se přidá k modlitbě, popř. požádá nemocničního kaplana, aby se věnoval také jemu, i když není praktikující katolík.

Jak se dívá na vaši službu personál nemocnice?

Zpočátku, kdy byla zavedena kaplanská služba, byly jisté rozpaky. Byla to nová věc, se kterou nikdo neměl zkušenost. Personál nejspíš nevěděl, co od nás může očekávat, ale byli jsme (a teď mluvím za všechny kaplany) přijímáni pozitivně. Co se týká mne, byl jsem vždy dobře přijímán. V jedné z předchozích odpovědí jsem zmínil, že jsem do nemocnice docházel mnoho let jako akolyta. Tudíž jsem nebyl mnohým z personálu neznámý. Po čase i personál začal našich služeb využívat, třeba tím, že nás upozorňoval na pacienty, které by bylo dobré navštívit a pokusit se je povzbudit. Myslím, že jsme se postupně do povědomí ošetřujícího personálu zapisovali jako ti, kteří jsou užiteční. Ovšem tuto otázku může lépe zodpovědět někdo z ošetřujícího personálu.

Nesmím opomenout velkou vstřícnost nynějšího vedení nemocnice k naší službě. Když jsme před léty v nemocnici začínali, neměli jsme ani svou kancelář. Byli jsme zaměstnanci arcibiskupství. Nyní mají kaplani novou kancelář v 10. pavilonu a jsou zaměstnanci nemocnice. Dva kaplani jsou členy multidisciplinárního Podpůrného a paliativního týmu, který byl v nemocnici ustanoven před dvěma lety. Z toho je vidět, že vnímání kaplanské služby se velmi změnilo, a to v pozitivním smyslu.

V dnešní době jsou v nemocnicích mimořádná opatření. Co to pro vás znamená?

Mimořádná opatření, která jsou v nemocnici již od poloviny března minulého roku, se samozřejmě dotkla i činnosti kaplanů na odděleních. Březnová vlna s sebou nesla atmosféru napětí a obav. Na podzim s drtivou silou dolehla vlna pandemie do života lidí, pacientů i personálu. Radikálně ovlivnila chod nemocnice i atmosféru v ní. Nemoc, kterou mnozí devalvují na běžnou chřipku, přinesla a přináší mnoho lidského utrpení. Pečující personál pracoval a stále pracuje za obrovského fyzického i psychického vypětí. Mnozí z nich také onemocněli, byli hospitalizováni a nesou si dodnes následky. Ani nemocničním kaplanům se covid nevyhnul, dva toto onemocnění prodělali.

Na covidových odděleních pracují lidé z různých týmů napříč nemocnicí a pracují za nestandardních podmínek s obrovským nasazením. Vypomáhají vojáci a studenti. Také někteří naši kolegové pracovali po nějakou dobu jako pomocný personál.

Jeden kolega na jaře pracoval v covidovém stanu šest týdnů. Na podzim pak měsíc vypomáhal na interním oddělení. Kolegyně zase v listopadu vypomáhala na covidovém oddělení.

I v těchto nelehkých podmínkách je duchovní péče o pacienty a personál zajištěna v plném rozsahu. Kaplani po celou dobu pandemie navštěvují pacienty, kteří si jejich návštěvu žádají, ať jde o rozhovor nebo přinesení svatého přijímání. Samozřejmě jsou navštěvováni i nemocní na covidových odděleních. Pokud jde kaplan za nemocným na covidové oddělení, je vybaven ochrannými pomůckami, které sice chrání, ale přináší i ztíženou komunikaci. Přitom komunikace je jeden z nástrojů nemocničního kaplana. Při návštěvách na ostatních odděleních jsou používány respirátory nebo ochranné štíty. Dříve používali kaplani ochranné pomůcky výjimečně, a to při návštěvě infekčních pacientů.

Rovněž kněžím je umožněn přístup na všechna oddělení, tedy i na covidová, aby navštívili pacienty, kteří si přejí zpověď nebo svátost pomazání nemocných.

Rád bych využil této příležitosti a poděkoval kněžím zlínských farností za jejich nasazení. Kdykoliv jsme je volali do nemocnice k pacientům, ochotně a rychle se dostavili.

Děkujeme za rozhovor.

Mgr. Sylva Velebová, nemocniční kaplanka

Jmenuji se Sylva Velebová a jsem nemocniční kaplanka. Vyrůstala jsem v křesťanském prostředí. Za prohloubení mé víry v období dospívání, které velmi ovlivnilo můj život, vděčím karmelitánům, kteří působili v mé rodné farnosti. Vystudovala jsem teologickou fakultu v Olomouci.

Co vás vedlo k tomu, že jste se stala nemocniční kaplankou?

Kdysi, když jsem přemýšlela, kam si podat přihlášku na vysokou školu, potažmo jakou práci bych chtěla v životě dělat, mě napadlo, že nejvíc by mě bavilo během mé pracovní doby mluvit o Pánu Bohu. Proto jsem si podala přihlášku na teologickou fakultu v Olomouci a potom jsem asi deset let učila náboženství. V poslední době se mi naskytla příležitost práce nemocniční kaplanky a díky lidem, kteří mě k tomuto kroku povzbudili, jsem ji přijala a jsem za to moc vděčná.

Jak reagují nevěřící pacienti na vaši přítomnost, když přijdete za věřícím pacientem?

Různě. Od těch, kteří se téměř okamžitě rádi přidají k rozhovoru, přes ty, kteří v okamžiku, kdy prozradím, že jsem kaplanka, zmlknou, jako když utne, až po ty, kteří se ke mně otočí zády. Kdo je nevěřící nebo jak to mohu poznat? Nikdo to na čele napsané nemá. A někdy to ani z rozhovoru nepoznám. Není to totiž moje priorita. Někdo si chce prostě jen povídat o obyčejných věcech. A já jsem ráda, když se mi podaří pomoci někomu aspoň na chvíli odpoutat pozornost od jeho nemoci, případně na ni pohlížet jinak.

Jak se dívá na vaši službu personál nemocnice?

Setkávám se většinou s respektem, který je oboustranný. Někdo mi dokonce občas řekne, jak moc si naší služby váží. Velmi mě například potěšilo, když mi jedna zdravotní sestra onehdy řekla, že paní, kterou navštěvuji a které nosím svaté přijímání, přímo „kvete“.

V dnešní době jsou v nemocnicích mimořádná opatření. Co to pro vás znamená?

Prředevším zodpovědnost, a sice právě proto, že navštěvuji nemocné. Konkrétně to znamená, že pečlivě dodržuji všechna ochranná opatření, i když mě kvůli tomu nemocní občas hůř slyší, protože s nimi mluvím přes respirátor a štít, což tlumí můj hlas. Kromě zdravotního personálu jsem často jediným člověkem, který se s nimi může během dne osobně setkat. Nakonec je tu ale vždy i radost ze služby. Radost, že i přes všechna omezení současné doby je možné druhým přinášet Pána Ježíše a při setkání rozptýlovat jejich samotu.

Děkujeme za rozhovor.

PODĚKOVÁNÍ

Setkání s nemocničním kaplanem Karlem Mikuláškem

S nostalgii budu vzpomínat na pohled, který se pravidelně naskýtal v odpoledních hodinách od jarních do podzimních měsíců před budovami LDN. V místě zalitém sluncem, či skýtajícím příjemný, stín seděl hlouček lidí, v jehož středu byl kolega Karel. Usměvavý, v družném hovoru s pacienty, často i s rodinnými příslušníky. Jindy naslouchající, s vážnou tváří, plně přítomen okamžiku sdílení člověka v jeho těžké životní situaci. Karel, jehož péčí pookřála lidská srdce, svorník lidí různých vyznání.

Běh života má svůj řád, jehož je Karel vzorem pro mnohé. Po dlouholetém bohatém působení ukončil rokem 2021 svou činnost v roli nemocničního kaplana KNTB. Jeho inspirující žití, kladoucí důraz na budování pravdivého vztahu k druhému, ohled na zranitelnost a individualitu člověka, je vzorem pro nemocniční kaplany.



U Mikulášků na zahradě

Kájo, ze srdce ti děkujeme za přátelství, trpělivé a moudré vedení, vzor velkého lidství, celoživotního růstu, dialogu, profesionality a radostného přístupu k životu. Aktuálně, že jsi nás provázel modlitbami a obětavě „držel“ nepřetržitou službu na kaplanském telefonu v době našeho působení na jiných odděleních, o víkendech i vánočních svátcích! Paní Mikulášková, děkujeme za vaši nesmírnou trpělivost s námi! Přejeme oběma, celé vaší rodině, dar zdraví a vyprošujeme hojnost Božího požehnání a ochranu Panny Marie.

Nemocniční kaplani KNTB

Karel

Pan Mgr. Ing. Karel Mikulášek, nemocniční kaplan – co si mám představit pod tímto označením? Nějakého zapšklého duchovního se čtyřhrannou čepicí v černém hábitu? To snad ani nechci, abych se s ním setkala.

A je to tady. Realita. Široká, rozzářená tvář, na ježka strížený účes a všeobjímající úsměv. Setkávám se s Karlem, jak mu tady všichni říkáme. Jednou větou: „Radost až do rána.“ Laskavý, pozorný, pohostinný člověk, se kterým je legrace. Zahradník, cestovatel, znalec historie, kutil i požitkář a milovník dobrého jídla a pití. Živočišné člověčenství prozářilo místo, kde se vyskytoval. Hlaholivý hlas vykouzlil úsměv na kdejaké tváři. Laskavé přijetí a společně vypitá káva, kterou Karel zakoupil, pomohla přijímat sám sebe s úctou i člověku, který byl většinovou společností odsunut až na nejzazší okraj společnosti. Bylo mi ctí, pane Karle. Děkuji.

Radomíra Pečeňová, paliativní zdravotní sestra KNTB Zlín

Co tu bude dělat?

Pan Mikulášek k nám na oddělení docházel k nemocným od začátku působení nemocničních kaplanů v Krajské nemocnici Tomáše Bati ve Zlíně. Mnozí se ptali: Kdo to je? Co tu bude dělat?

Vidím ho, jak trpělivě čekal na nemocné, kteří se vraceli z vyšetření, přišel za nimi před odjezdem na operační sál, po sdělení výsledků z vyšetření. Přicházel k umírajícím, k nemocným v obavách a strachu z dalšího osudu, ke všem, kteří ulehli na nemocniční lůžko a uvědomili si otázku věčnosti a své zásluhy o ni. Vždy, když slíbil, přišel a našel si tolik času, kolik každý potřeboval. Jeho návštěva byla návštěvou pro celé osazenstvo nemocničního pokoje. Uměl rozdávat radost a dobré příběhy, uměl též naslouchat.

Někdy stačila jen zmínka o nemocném, o jeho problému, a pan Mikulášek hned věděl, co daný člověk potřeboval. Jednou jsem se zmínila, že lékaři zachránili ruku sebevraha. Jeho ruka byla až po zápěstí ve stavu rozbředlé tkáně. Nikdo nevěřil, že ruka bude zachráněna a že bude funkční. Dotyčný od samého počátku prezentoval názor, že chtěl svůj čin dokončit. Počítal se ztrátou končetiny. Postupně se začala otevírat naděje na záchranu celé horní končetiny i s hybností prstů a dotyčný začal smýšlet o svém činu, který ho zatracuje a vede do pekla. Stačila malá zmínka před panem Mikuláškem. Věděl, jak začít rozhovor s člověkem, který zatracuje sám sebe, věděl, jak navázat na jeho zájmy, uměl oživit zážitky z dětství a první vzpomínku na setkání s Bohem. Dotyčný byl zdravotně zachráněn a převezen do psychiatrické léčebny, kam za ním náš kaplan, pan Mikulášek, dojížděl.

Vážený pane Mikulášku, děkujeme vám za vše, co jste pro každého z nás a naše nemocné vykonal. Přejeme do dalších let pevné zdraví, stále radostnou mysl a Boží požehnání, všudypřítomnou andělskou stráž a ochranu Panny Marie.

zaměstnanci chirurgického oddělení KNTB

Je to už dávno

Je to už dávno, co v naší nemocnici začala být poskytována duchovní služba. Nerozlučně je s ní spjat pan Mikulášek. Stal se průvodcem našich nemocných. Jeho služba byla nejen duchovní, ale i sociální. Doprovázel pacienty, pomáhal jim, byl k dispozici na zavolání. Věnoval se hodně lidem bez domova, kterými mnozí opovrhují. Stejně tak se věnoval lidem osamělým, kterým byl průvodcem v nemoci. Díky němu se necítili osaměle a opuštěně. Děkujeme za jeho službu.

Veronika Lišková Nedbalová, zdravotní sestra LDN

CREDO – NADAČNÍ FOND

CREDO CZ – nadační fond, třída Tomáše Bati 2132, 760 01 Zlín
internet: www.credonf.cz

Credo

Online zamyšlení nad manželským slibem

Zveme Vás ke zhlédnutí online zamyšlení P. Aleše Opatrného na téma „Síla manželského slibu“. Tuto aktivitu jsme společně s dalšími připravili v rámci letošního Týdne manželství, který probíhá 7.–14. února. Video bude k dispozici od pondělí 8. února na YouTube nadačního fondu Credo.

Nabídka příspěvku na manželské poradenství nebo terapii

Nabízíme manželům ze Zlínského kraje možnost požádat si o příspěvek na poradenství u odborníka. Chceme tím podpořit manželské vztahy a dát těm, kteří prožívají těžkosti, možnost tyto problémy řešit. Podmínkou je zúčastnit se terapie/konzultací v manželském páru. Více informací najdete na našich internetových stránkách.

Podpora rodin s dětmi v programu Navzdory

Dárcovský program Navzdory pokračuje i v tomto roce. V rámci Zlínského kraje finančně podporujeme rodiny se zdravotně postiženým dítětem, samoživitelky a rodiče s dětmi v nouzi. Pokud jste se dostali v dnešní nelehké době do tíživé situace, neváhejte se na nás obrátit o pomoc. Informace o podmínkách programu najdete na stránkách www.navzdory.credonf.cz

Michaela Straková



Světový den nemocných

U příležitosti Světového dne nemocných bude Mons. Bohumír Vitásek, biskupský delegát pro pastorační nemocných, sloužit mši svatou za pacienty, jejich příbuzné a za pracovníky KNTB ve čtvrtek 11. února v 16 hod. v kostele sv. Filipa a Jakuba. Přenos ze mše svaté bude možné sledovat na webových stránkách farnosti.

Michaela Kadlčíková

Opisování Písma svatého

Jako v minulých letech, tak i letos jsme zahájili na svátek Jana Boska opisování Písma svatého. Rádi bychom letos dokončili již rozepsané evangelium podle svatého Matouše. Abychom dodrželi epidemiologická nařízení, budeme se domlouvat individuálně. Kdo byste se rádi zúčastnili opisování, jste vítáni – z obou našich farností. Opisovat budeme ve středu, čtvrtek a v sobotu po ranní mši svaté v kostele Panny Marie Pomocnice křesťanů kolem 8.45 hod. v učebně nad malým sálem. Můžete nás také kontaktovat v kostele nebo na tel.: 602 239 771.



Jindřich Loucký

Pomoc Ukrajině

S pomocí na Ukrajinu chceme i nadále pokračovat. Možná se ptáte na pozadí celého příběhu. Pojďme si krátce popsat, jak se situace v Užhorodě odvíjela.

Velkým milníkem pro tuto oblast byly opakované návštěvy amerického misionáře Johna MacFarlanea. Ten kolem roku 2001 financoval stavbu komplexu *Hostynnyj dim* v tiché části Užhorodu na svahu hory Červenycja. Vznikl zde hotel (Hotel Guest House) ve výcvikovém centru neziskové křesťanské organizace Nehemia Team (podle proroka Nehemiáše).

Správcovství hotelu bylo svěřeno Tatianě Machabeli, která v hotelu zaměstnává několik dětí nad 15 let, které by jinak skončily v pasti prostituce a různých závislostí.

Tatiana je vedoucí pomoci v této oblasti a hlavní pozornost je věnována dětem a mladým lidem, především sirotkům, dětem ze špatného prostředí nebo se speciálními potřebami, Romům a v současné době také pozůstalým z nedávné války. Na-





vzdory všemu, co se ve světě děje, mohli dokončit novou budovu školy. Nyní budou moci otevřít inkluzivní školu, určenou dětem všech schopností.

Potřební lidé na Ukrajině vypadají poněkud jinak než chudé děti z Afriky. Hodně jim zaleží na tom, jak se oblékají, protože jim to posiluje aspoň nějakou lidskou důstojnost. Jejich životy jsou ale o hodně těžší než ty naše. Výhodou je,

že můžeme lépe pozorovat, jak je naše pomoc využita, a pružně reagovat na vývoj situace. Finanční dary z pokladny sv. Judy Tadeáše budou na tento účel nadále věnovány a děkujeme vám za ně.

Pavel Šintál, Roman Lukáš

Být sama sebou

Také letos bude v brněnském Centru naděje a pomoci pořádán o jarních prázdninách od 22. do 26. února kurz pro dospívající dívky ve věku od 12 do 18 let s názvem *Být sama sebou*. Jedná se o týdenní kurz, který probíhá vždy ve všední dny v časovém rozmezí od 9 do 13.30 hod.

Za pomoci testů, her a přátelského setkání v příjemné atmosféře si každá účastnice může uvědomit, v čem je dobrá, za co se může pochválit a co naopak by bylo dobré na sobě změnit k lepšímu.

Zaměřujeme se na témata, která bývají někdy v komunikaci s rodiči náročná, jako je téma sexuality. Nechybí však ani témata zaměřená na rozvoj osobnosti, sebeúcty, ale také odlehčující a nadšeně očekávané téma módy a kosmetiky.

Bližší informace včetně přihlášky jsou na webu www.cenap.cz.

Jsem jedinečná

Nabízíme jednorázové setkání s názvem *Jsem jedinečná*. Naším přáním a motivací kurzu také je, aby dívky získaly podněty, které jim pomohou např. v komunikaci s rodiči a vrstevníky právě ve složitém období dospívání. Etické hodnoty jsou předkládány v souladu s morálním učením katolické církve. Bližší informace včetně přihlášky jsou na webu www.cenap.cz. Pokud nebude možnost osobních setkání, budou kurzy probíhat ve stejném čase on-line. Těšíme se na mladé slečny, které na sobě chtějí více pracovat.

Ludmila Lázníčková



Tříkrálová sbírka na Zlínsku

Všechny statické pokladničky letošní Tříkrálové sbírky, které byly zapečetěny zlínskou Charitou, jsou otevřeny. Dárci si během ledna našli cestu ke kasičkám ve svatostáncích, prodejnách, úřadech, našli si cestu i ke kasičce virtuální. Svými finančními dary sdělili, že Charitě Zlín důvěřují a že jim není lhostejný osud těch, kterým nezisková organizace pomáhá.

Že letošní rok nezačal tradiční Tříkrálovou sbírkou, snad zaznamenala většina obyvatel nejen Zlínska, ale celé země. Tentokrát králové v ulicích nezpívali. Dárci navštěvovali kasičky. A navštěvovali je hojně. Charita Zlín ve 44 obcích a 4 městech zapečetila celkem 265 obalů. I když zdaleka ne všechny se zaplnily, jejich obsah je ohromující. Výnos je 1 170 434 Kč, z toho město Zlín včetně místních částí 312 462 Kč. Částka ve virtuální kasičce byla 244 131 Kč a díky tomu, že tato forma koledy trvá až do konce dubna, stále roste.

„Výsledek letošní sbírky mě velmi překvapil. I když nemohlo proběhnout klasické koledování, výtěžek nám umožní poskytnout pomoc těm nejpotřebnějším formou přímé pomoci. Všem dárcům velmi děkuji,“ uvedl Vlastimil Vajdák, ředitel Charity Zlín.

Prostředky budou použity na tyto projekty: Přímá pomoc osobám v nepříznivé životní situaci, Nemocnice Milosrdných bratří Vizovice, Průmyslové odvlhčovače pomáhají, Letní pobyt pro děti a mládež s diagnózou SMA a dystrofiemi.

Každá koruna pomáhá

Až do konce dubna ještě mohou ti, kteří se chtějí zapojit do pomoci potřebným na Zlínsku, vložit do Tříkrálové sbírky jakoukoliv finanční částku. Je možno využít několik způsobů:

- převodem na sbírkový účet 66008822 / 0800, VS 77707043
- darovat online platbou, www.trikralovasbirka.cz
pro pomoc na Zlínsku je koledující Charita Zlín
- darovat přes SMS na číslo 87 777
jednorázově **DMS KOLEDA 30, 60, 90** či trvale **DMS TRV KOLEDA 30, 60, 90**

Velké poděkování malým i velkým králům, kteří byli připraveni koledovat a moc se na to těšili. I když letos nešlo o koledu tradiční, nasazení a ochoty dobrovolníků si moc vážíme. Pro potřebné udělali maximum. Za to si zaslouží obdiv nás všech. Nemalé poděkování patří všem, kteří našli místo pro (ne)koledující kasičku a stali se tak součástí více než dvacetileté tradice. Děkuje všem, kteří otevírají svá srdce a pomáhají s námi.

Pavla Romaňáková

Zázračné uzdravení v Lurdech

Světový den nemocných byl vyhlášen roku 1993 z podnětu papeže Jana Pavla II. Připadá na den 11. února, který je zároveň dnem svátku Panny Marie Lurdské, který je památným dnem více než 150 let starým. Ten den v roce 1858 se zjevila Panna Maria v Lurdech a uzdravila chudou holčičku Bernardettu Soubirousovou.

„Pojedeme do Lurd!“ Hlas našeho souseda zněl radostně: „Podařilo se nám všechno domluvit a zařídit. I peníze, co tak dlouho šetříme, by měly stačit.“ Byla

jsem šťastná. Naši přátelé měli chlapce, který se narodil ve stejnou dobu jako můj syn, a to ještě více utužilo naše přátelství. V těhotenství bylo všechno dobré, jen potom, po narození, se něco u chlapce změnilo a rodiče přijímali ohledně malíčkého syna jednu špatnou novinu za druhou. Postižení tělesné



i duševní. A tak i přes velkou péči rodičů i lékařů byl Pěťa v osmi letech na kočárku a slepý. Když se podařilo domluvit návštěvu slavného poutního místa, kde se událo hodně uzdravení, byli jsme všichni nadšení. Pěťovi rodiče měli spoustu starostí, ale zvládli všechno a vyrazili na pout' do Francie. V té době jsme ještě neměli mobily, proto jsme netrpělivě očekávali jejich návrat.

Když přijeli, hned druhý den jsem k nim přiběhla a s nadějí v hlase jsem se ptala, jaké to bylo, a pak jsem dodala: „A co uzdravení, dostali jste?“ Rodiče vypadali velmi šťastní, proto mě nepřekvapila odpověď, že ano. Pohlédla jsem na chlapce. Vypadal stejný jako před odjezdem a pak jsem pohlédla zase na rodiče, tentokrát trochu nechápavě. Pěťův tatínek mě ujistil, že opravdu došlo k uzdravení. Uzdravení jeho vztahu k synovi: „Víc jsem si uvědomil, že toto je můj milovaný syn a že na tom nemění nic. Ani skutečnost jeho postižení. Mohu vám říct,“ pokračoval trochu zastřeným hlasem, „že když jsem viděl to množství nemocných... Věřte mi, že náš chlapec byl na tom ještě dobře. Spíše jsem děkoval za to, že jsme na tom takto a moc jsem přál uzdravení jedné paní, které tehdy proběhlo. Modlit se mezi tolika nemocnými jen za nás mi přišlo sobecké. A tak jsem to Bohu odevzdal, děkoval jsem, že jsme na péči dva, a prosil jsem, aby nám dovolil se o chlapce starat až do jeho smrti.“

Po této pouti strávili jako rodina ještě společných dvacet let. A když jsem byla nedávno na Pěťově pohřbu a mluvila pak s rodiči, přes velkou bolest mi znovu připomněli, jak velký význam v jejich životě pout' do Lurd měla.

Noela Frolková

Cesta manželů

V rámci Národního týdne manželství zveme manželské páry na *Cestu manželů*, kterou jsme připravili ve spolupráci s oběma zlínskými farnostmi. Čeká na vás celkem 6 venkovních zastavení se zamyšlením a úkoly, kterými chceme manželům dát příležitost strávit spolu čas a také prostor pro komunikaci. První zastavení je umístěno u kostela Panny Marie Pomocnice křesťanů. Trasa pak vede kolem Centra pro rodinu a před koupalištěm Panorama po panelové cestě dolů. Ukončení je v kostele sv. Filipa a Jakuba ve Zlíně, kde se můžete za sebe navzájem pomodlit. K procházce potřebujete jen otevřená srdce k naslouchání svému partnerovi. Úkoly jsou inspirovány cestou manželů v Rokoli. Cestu si můžete projít během celého Národního týdne manželství od 8. do 14. února.

Aktivity Centra pro rodinu

Vzhledem k nepříznivé epidemiologické situaci je většina pravidelných aktivit našeho centra pozastavena. Snoubencům, kteří se chystají vstoupit do manželství, nabízíme v měsících únor a březen *E-přípravu*, jejíž součástí bude také jedno online setkání. Rádi bychom v tomto roce též více rozvinuli spolupráci s oběma našimi zlínskými farnostmi. Děkujeme všem, kteří nás podporují.

Veronika Holíková

HLASY A OHLASY

Děkujeme za pomoc

Dětský křesťanský časopis *Nezbeda* v letošním roce 2021 vstoupil do 30. ročníku své existence – a již třicet let jej drží nad vodou finanční dary. Jako křesťanský časopis si nemůžeme vlastní činností za „rozumné“ peníze vydělat na provoz. I když práci v redakci vnímáme také jako tiskový apoštolát, výrobní a distribuční náklady lze snižovat jen omezeně. Děkujeme všem, kteří nás svými finančními dary podporují. (www.casopisnezbeda.cz)

Leoš Hrdlička, šéfredaktor Nezbedy

Radek

Na Nový rok, na svátek Panny Marie, Matky Boží, zemřel pan Radek, mladý muž, který často klečel v našem kostele sv. Filipa a Jakuba pod sochou Piety a žebрал. Zemřel tak, jak zemřel před pár lety jeho otec. Na ulici. Tam, kde dlouhá léta žili. Jedna naše farnice se za něj už dlouho modlila a obětovala za něj své zdravotní obtíže. Jeho odchod na svátek naší nebeské Maminky nám dává naději, že Její náruč pro něj byla otevřená. Radek byl také mezi těmi, kteří od našich kněží, otce Miroslava a otce Kamila, dostali požehnání na Štědrý den ve stanu Červeného kříže a balíčky od našich farníků. Jedna paní, která balíček také dostala, mi řekla, že tak krásné Vánoce ještě nikdy nezažila! Díky vám všem, kteří jste se se zapojili, a prosím, vzpomenejte v modlitbě.

Noela Frolková

Hledáme kostelníky

Obrácíme se s prosbou o zapojení do kostelnické služby.
Čím více služebníků či služebnic bude, tím se tato služba lépe zvládne.
Prosíme zvláště ty,
kdo jsou již v penzi, ale mají ještě potřebné síly a schopnosti.
Prosíme, hlase se u svých kněží.

Hledáme dobrovolníky pro úklid kostela

Úklidu kostela se dobrovolně věnují služebníci každé pondělí a sobotu po ranní mši svaté.
Stále se hledají další pomocníci pro tuto službu.

Hledáme dobrovolníky pro úklid fary

Fara je dům farnosti. Každý den přichází na faru se svými problémy a záležitostmi hodně lidí. Je zde potřeba udržovat čistotu a krásu.
Fara je také vizitkou celé farnosti.
Úklidu fary se dobrovolně věnují pomocníci každé pondělí a pátek po ranní mši svaté.





Tíha vin mě trápí, Kriste, klesám jako suchý list
 hnaný větrem do všech míst.
 Uzdrav mě svým božským tělem, buď i pro mě Spasitelem.
 Řekni slovo, budu čist.

(Kancionál 322)

Foto Pavel Sliva

ŽIVOT FARNOSTÍ – čtrnáctideník zlínských farností • **Vydává** Římskokatolická farnost sv. Filipa a Jakuba (Sadová 149, 760 01 Zlín, tel.: 577 210 022, 733 742 700) ve spolupráci s Římskokatolickou farností Panny Marie Pomocnice křesťanů (Okružní 5430, 760 05 Zlín, tel.: 577 019 682) • **Redakční rada:** P. Kamil Obr, P. Dan Žůrek a Ondřej Jakubiček • **Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení rukopisů, při výběru dává přednost textům stručným.** • Určeno pro vnitřní potřebu.
 E-mail: zivotfarnosti@volny.cz